

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

جمعه، ۱۹ نوامبر ۲۰۲۱

ترجمه: شروین احمدی

ارسالی: میر عبدالرحیم عزیز

غسان سلامه: نظم غرب در حال فروپاشی است

نویسندگان: Alain Gresh and Henri Mamarabachi از لوموند

قابل توجه هم میهنان: این مضمون مختصر لوموند را به دقت از نظر بگذرانید تا به عمق

دسیسه های استعمار جهانی در افغانستان بهتر و بیشتر آگاه شوید.

غسان سلامه، شخصیت آکادمیک و دیپلمات سابق، در قلب بسیاری از بحران ها حضور داشته است. نویسنده کتاب «دموکراسی های بدون دموکرات» نظرش را در مورد نظم جدید جهانی بیان می کند: ایالات متحده پسا افغانستان، پایان قابل پیش بینی سلطه «انسان سفید»، وضعیت خاورمیانه، آینده قدرت های بزرگ .

اوریات ۲۱: چگونه می توان عقب نشینی بدون افتخار ایالات متحده آمریکا از افغانستان پس از بیست سال حضور نظامی و صرف بیش از ۲۳۰۰ میلیارد دلار (۱۹۸۲ میلیارد یورو)، به گفته جو بایدن، رئیس جمهور آمریکا، را توضیح داد؟

غسان سلامه: یک توضیح این است که ایالات متحده بسیاری از عملیات خارجی خود را «خصوصی سازی» کرده است. آنها در کشورهای که دخالت نظامی می کنند، یک شبکه اقتصادی و مالی بوجود می آورند که ذینفع اصلی این عملیات می شود. من شاهد آن در عراق در سال ۲۰۰۳ آن بودم که جمهوری خواهان، به یک عده جوان مسئولیت دادند تا تجربه بدست بیاورند. سپس شرکت های امنیتی خصوصی وارد عمل شدند و در ابتدا مسئولیت حفاظت از شفاخانه های نظامی را به عهده گرفتند. سپس به تدریج یک صنعت واقعی ایجاد شد که مسئولیت استخدام مترجم و آموزش با

آنها بود تا اینکه موفق شد جایگزین اردو شود. من سربازان آمریکایی را دیدم که بلافاصله پس از استخدام در این شرکت های (خصوصی) که حقوق بسیار بیشتری به آنها می دادند، به عراق فرستاده شده بودند.

شکوفائی اقتصادی این عملکرد به گونه ای بود که جلوی سؤال کردن در مورد آنچه واقعاً در کشور می گذرد را می گرفت. در افغانستان، وقتی بحث بودجه های صرف شده در این سال ها مطرح است، یادآوری نمی شود که حدود ۴۰ درصد از این پول به ایالات متحده برگشته است.

بنابراین، «شیوه آمریکایی جنگ (American way of war)» در درجه اول سیستمی است که ذینفعان امریکایی خود را ایجاد می کند. آنها به لابی ای تبدیل می شوند که علاقه دارد هیچ چیز تغییر نکند، زیرا از این وضعیت امرار معاش می کنند. افغانستان روشن ترین نمونه آن است. این سیستم اقتصادی بیش از یک سوم و یا حتی ۵۰ درصد از بودجه امریکا در عراق و افغانستان را به کشور باز گرداند. دونالد رامسفیلد، شاهین جنگ طلب سابق و وزیر امور خارجه در پنتاگون، وظیفه سازماندهی این برون سپاری را بر عهده داشت.

من با رامسفیلد در سال ۲۰۰۱ به همراه صدر اعظم لبنان ملاقات کرده بودم. او به ما گفت که وقتی القاعده نابود شود، آنها علاقه ای به افغانستان ندارند. اما اگر حضورشان اینقدر طولانی شد به این دلیل بود که گروهی از آن سود می بردند. دیگر اعضای ناتو بعد از مدتی دلیلی برای ماندن نداشتند و به تدریج عقب نشینی کردند.

پایان